

[Axel Christensen.]

Naar vi alligevel accepterer Forslaget, er det ud fra den Opfattelse, at det i mere end een Henseende maa betegnes som midlertidigt. Mange Menneskers daglige Virksomhed er knyttet til Omsætningen af disse Varer, og for dem spiller det en overordentlig stor Rolle, om man kan imødesee den Tid, da Produktionen atter kan antage sit normale Omfang, med Tro og Tillid til, at der maa blive slækket paa den haarde Beskatning, som der her faktisk bliver Tale om, til Fordel for Beskæftigelsen.

Forslaget er jo et Led i den samlede Finansplan og i Virkeligheden knyttet nøje sammen med Love af lignende Karakter. Jeg skal derfor ikke gaa ind paa Forslagets Enkeltheder, men vil blot udtale Ønsket om, at det erhvervsmæssigt ikke maa slaa mere i Stykker, end at man ogsaa i den Henseende kan tage det som Udtryk for Vilje til at komme gennem de vanskelige Tider. Det er jo det, man fra alle Sider forenes om ved Gennemførelsen af de Forslag, vi behandler i disse Tider, og mit Parti vil derfor ogsaa ved denne Lejlighed medvirke til, at dette kan ske.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Finansministeren (K. H. Kofoed): Jeg takker de ærede Ordførere i hvert Fald for Konklusionen af deres Udtalelser, som jo for alle fire Ordføreres Vedkommende var, at de vilde støtte Forslaget og skaffe det en hurtig Gang igennem Tinget. Det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen sluttede ligesom de andre tre Ordførere paa denne Maade, men det fremgik tydeligt af hans Tale, at det var uden Begejstring, han sluttede sig til dette Forslag baade i dets Principper og dets Konsekvenser. Jeg kan sige for mit Vedkommende, at det er heller ikke med Begejstring, jeg har forelagt dette Forslag, men vi er jo inde under Nødvendighedens Lov, og vi skal skaffe Dækning for de uafvendelige Udgifter, der bruges bl. a. til Foranstaltninger til at holde Livsfornødenheder nede i Pris og mange andre socialt prægede Foranstaltninger, Beskæftigelsesforanstaltninger og nødvendige Foranstaltninger af forskellig Art, som Tiden kræver af os. Det er Grunden til, at dette Forslag er blevet forelagt, og at det har faaet Tilslutning baade i det andet høje Ting og nu igennem Ordførernes Tale her.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes sagde, at jeg havde ikke ved Udarbejdelsen af Forslaget udvist nogen stor Opfindsomhed. Det

har jeg heller ikke gjort Krav paa, at man skal mene, men Forholdet er vel det, at de forskellige Skatteobjekter er i den Grad gennemprøvede af mine Forgængere, at det simpelt hen er umuligt at være opfindsom paa dette Omraade. Der har været nævnt andre Objekter for en Beskatning, der har været nævnt Chokolade og Sukkervarer, men af dem er der ikke noget videre tilbage; der har været nævnt Parfumer, men det er et meget vanskeligt Beskatningsobjekt, ogsaa rent teknisk, og giver i øvrigt ikke nævneværdigt i Penge. Derfor er disse Planer opgivet.

Det ærede Medlem var inde paa et Spørgsmaal, som var Genstand for megen Overvejelse baade under Forhandlingerne i Folketinget og navnlig i et sent Udvalgs-møde i Aftes, nemlig hvorvidt Omsætningsafgiften paa stærke Drikke maatte opføres særskilt paa Regningen i Stedet for at indgaa som et Led i Varenes Pris. Jeg har i Folketingets Udvalg erklæret, at jeg ikke kunde modtage en saadan Ændring af dette Forslag, idet jeg finder den Fremgangsmaade ganske upraktisk og utjenlig, baade for saa vidt angaar Kunder og Tjenere, og — hvad der er det væsentlige Punkt — meget ukontrollabel for Tolddepartementets Repræsentanter; og det kan ikke være rigtigt at gennemføre Foranstaltninger, som er vanskelige at administrere og praktisere, man maa ogsaa fra Rigsdagens Side være opmærksom paa Nødvendigheden af, at Bestemmelserne gøres saa enkle som muligt. Man skylder Administrationen for, at den er langsom, besværlig o. s. v., udvikler sig med stort Personale rundt om i de forskellige Kontorer, men det er bl. a. en Følge af, at de Lovbestemmelser, der gives, ikke altid er saa praktiske at haandtere, som de kunde være, hvis man i højere Grad tog Hensyn til den praktiske Gennemførelse af disse Bestemmelser. Dette er derfor et ikke uvæsentligt Hensyn; naar man lovgiver paa dette Omraade. Dertil kommer de Konsekvenser, som en saadan Ordning vilde faa ogsaa for andre Afgifters Vedkommende, og endelig kommer som det tredie Synspunkt det, som det ærede Medlem antydede, som jeg heller ikke skal komme nærmere ind paa, nemlig Traktaterne med vinhandlende Lande.

Nu siger det ærede Medlem ganske vist, at Tøjskatten kan praktiseres paa denne Maade, men jeg vil dog dertil sige, at de Forretninger, der sælger Tøj, i Almindelighed er mere udpræget ensartede Forretninger end Restauranter, der sælger baade Mad og Drikke, og det gør alle Restauranter. Derfor